

29.11.20, Telecí, 1. adventní

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Hospodin jest můj pastýř, nebudu míti nedostatku...
Strojíš stůl před obličejem mým naproti mým nepřátelům, pomazuješ olejem hlavy mé, kalich můj naléváš, až oplývá. Nadto i dobrota a milosrdenství následovati mne budou po všechny dny života mého, a přebývati budu v domě Hospodinově za dlouhé časy. (Ž 23, 1.5-6)

PÍSEŇ č. 158 Samému Bohu, 23 Hospodin ráčí sám pastýř můj býti

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože, žijeme ve světě, který doposud čeká na plnost tvého králování. Pravidelně jsme svědky utrpení a bolesti tolika lidí, že býváme k tomu všemu zlu apatičtí a lhostejní. Přitom ani my nebudeme vyňati ze zkoušek. V tom všem se nám mnohdy ztrácí světlo tvého Slova a jeho moc. Býváme příliš oslňováni tím, co dokáže člověk velkolepého, i naopak zaraženi tím, kolik toho dovede činit zlého. Sami se pak raději dáváme strhnout tím, co všichni uznávají a na co spoléhají, i když jsou to hodnoty pomíjivé. Jdeme za tím, co je úspěšné, a opouštíme lásku, službu a obět'.

Děkujeme ti za to, že přes naši nevěrnost na zemi svou církev zachováš. Díky, že do ní i se svým sborem smíme patřit. Víme, že jsi ustanovil den, kdy zjevíš Kristovo vítězství před očima všech. Víme, že svým Slovem strhneš masku tomu, co nám chce tebe nahradit. Tobě jedinému buď sláva a čest po všechny dny až do konce. Amen

1. ČTENÍ Gn 6, 13-17

PÍSEŇ č. 192 Dobře staví, 440 Ozvi se, Pane můj,

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Bože, voláme k tobě v důvěře, že naše prosby slyšíš a k nim se přiznáváš. Předkládáme ti všechny své obavy a strach o budoucnost světa i svou vlastní. Uč nás hledat naději tam, kde jsme si zvykli čekat jen to zlé a beznadějně.

Prosíme za tvou církev všude tam, kde se pro těžké zkoušky, jimiž prochází, nedovede dívat dopředu a schází jí důvěra ve tvůj příchod. Prosíme za všechny jednotlivé křesťany, kteří pro bolesti a neštěstí ztrácejí víru ve vítězství tvého království.

Prosíme za ty, kterým stačí žít ze dne na den, i za ty, kterým se natolik dobře daří, že čekat nechtějí a touží vše získat hned.

Prosíme tě za všechny, kdo s nadějí očekávají příchod tvého Syna k nám na tuto zem, prosíme, dej nám všem trpělivost a pokoj, abychom se ho i dočkali.

Prosíme tě za všechny, kdo se příchodu tvého Syna i v tento čas spíš bojí, protože nevědí, co jim řekne, kam je vezme a jestli je tu náhodou nenechá, prosíme tě, dej nám všem svůj pokoj a radost z tvé blízkosti.

Prosíme tě, buď s námi se všemi, když se k tobě společně modlíme: Otče náš... Amen

POSLÁNÍ Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný. (Žd 10, 23)

POŽEHNÁNÍ Požehnaný Hospodin Bůh, Bůh Izraele, který sám činí podivuhodné věci. A požehnané jméno slávy jeho na věky. Budiž také naplněna slávou jeho všechna země. Amen

PÍSEŇ 485 Král věčný

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ) Mt 24, 36-44

O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka. Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána. Bďte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.

Milí přátelé v Kristu,

minulou neděli jsme se ještě nesešli, i když by už to teoreticky šlo.

Scházíme se až teď, kdy se schází i většina církve, v 1. adventní neděli, kdy je to i podle mě o něco lepší. Ještě si chvíli počkat.

A tak vás tu i všechny pěkně vítám, což asi i potřebujete slyšet. Mám za sebou další tentokrát takovou poloviční karanténu, která buď prodlouží nebo naopak zkrátí i můj pobyt zde ve vašem sboru.

Ale tohle asi slyšet nechcete. Co však určitě chcete, je, že přijde Syn člověka. Nevíme kdy, to ví jen Bůh, ale víme, že přijde. A až přijde, tak to bude i stát za to. Bude to jako za dnů Noeho, kdy a teď to přijde, lidé hodovali a pili a ženili se a vdávaly, než je všechny smetla potopa, a tak to bude i s příchodem Syna člověka.

Nebo jinak, dva budou na poli, jeden půjde do Božího království, ale druhý už ne a nemáme na to ani žádný vliv, záleží jen na Synu člověka. Pro koho si přijde a vezme s sebou a koho tu už nechá.

Anebo když budou dvě mlít obilí, jedna přijde až do Božího království a druhá ne. A nemají na to ani žádný vliv, záleží jen na Synu člověka. A tak to bude i s námi se všemi, někdo přijat a jiný zanechán. Záleží jen na Synu člověka, koho si vezme a koho tu nechá. Na nás to není, my můžeme jen bdít a čekat a tajně doufat, že až přijde, tak si nás i vezme a už nás tu nenechá, protože i moc dobře ví, že nám s ním bude i líp a líp než kdybychom tu už i zůstali.

A tak bďte, protože nevíte, kdy náš Pán přijde. Bďte, protože neznáte den ani hodiny a bďte, protože nevíte, kdy ten čas přijde. A taky přitom uvažte, že když někdo jako hospodář ví, kdy přijde ten, který nemá, tak bdí a tím mu i zabránil vloupat se tam, kam nemá. Takže i vy buďte připraveni a bďte, neboť nevíte, kdy Syn člověka přijde, abyste pak nebyli překvapeni, když ho tu už nezastihnete.

A teď proč je to tak důležité, proč je důležité být připraveni, a to i na jeho příchod a proč je tak důležité na to i myslet, když i my máme nyní trochu jiné starosti, než je příchod našeho Pána a řešíme teď úplně jiné věci. Proč je to tak důležité a na co tu i my vlastně čekáme, než se ho dočkáme a proč bychom na něj vůbec měli čekat, když si i dnešní doba žádá i úplně jiné věci než jen stále na něco čekat.

Protože to nepřijde hned. Nic nepřijde hned, a to ani Pán Ježíš. I ten totiž čeká, čeká, až budeme připraveni, a to i na jeho příchod, čeká, až ho začneme radostně vyhlížet a ne, jak teď a čeká, až se i do našeho myšlení vrátí nejen druzí lidé, ale právě i on. Čeká, až i my o něm zase začneme trochu víc přemýšlet, a nejen o své historii, ale právě i o něm, čeká, až se i ty jeho, totiž křesťanské hodnoty, jako je víra, naděje a láska opět stanou přirozenou součástí copak našeho života, ale i naší řeči neřkuli našeho vlastního přemýšlení. A čeká, až se i my sami staneme součástí světa kolem nás a začneme ho promýšlet i jinak. Pán Ježíš čeká. Na co čekáme my?

My nečekáme na nic. My jsme už připraveni, a to už celkem dlouho, my jsme už dokonce v takové fázi, kdy víme, že ať přijde, kdy přijde, tak už vlastně stejně bude pozdě. My jsme dokonce už v čase přezrálém, kdy je na nějaký Ježíšův příchod už vlastně stejně pozdě, protože nás to jednak už ani moc nezajímá a jednak ani Ježíšův příchod nebude ničím, co by nás mělo nějak zvednout ze židle zvlášť když to nezvedne ani ty ostatní a pak když nepřišel v době, kdy na něj byl ještě někdo zvědavý, což bylo naposledy tak před třiceti lety, tak i kdyby přišel zrovna teď, tak to s nikým stejně nic neudělá, což jsem i někde četl, že na Pána Ježíše už stejně nikdo nečeká.

Ale na co čeká? Ježíš ta slova říká svým učedníkům, ale co by řekl našim současníkům, kdyby sem teď přišel a viděl by to, co vidí a

nalezl by, koho by našel a setkal by se se světem, s jakým by se setkal. Dnešní člověk už taky na nic nečeká, nečeká ani na naše otázky, ale ani odpovědi, čeká jen, až si Pán Ježíš přijde i nebo hlavně pro nás, kteří na něj stále čekáme, někdo bude přijat a někdo zanechán, to už bude víceméně na něm a vezme si nás s sebou do Božího království.

Svět nečeká na nás, čeká na něj, až si pro nás přijde o vezme nás tam, kam i on sám potřebuje. Svět čeká na jeho příchod úplně stejně jako my, ale čeká na něj pro nás, abychom se i my dočkali a byli na něj připraveni tak, jako jsme připraveni už teď.

Kdysi se mluvilo o tom, že úkolem křesťana je proměňovat tento svět tak, aby byl i on sám připraven, až to takzvaně přijde. Jenže co když je úkolem světa i nás na příchod našeho Pána připravit a úplně to bilo do očí, jak se i v té korona/virové krizi církev neuvěřitelně rychle přesunula na internet a zcela se tomuto světu připodobnila. Kolegyně z Jimramova si na to dokonce pozvala kolegu z Prahy, aby nám vyložil, co církev na tom internetu vlastně dělá a hle, úplně všechno, ba ještě víc než normálně, protože jí to i začalo bavit. Internet je holt anonymní prostor, tak proč ne.

A svět jako by tam čekal i na nás, až se i my přesuneme k počítačům a vytvoříme jakousi virtuální církev, a řečeno s Tomášem Halíkem, nastal čas prázdných kostelů a všichni budeme na síti.

Až pak si pro nás přijde i Pán Ježíš, ale ne do našich kostelů, ale až budeme hezky mezi lidmi a vezmeme je s sebou.

Do Božího království. A to je i hlavní téma Matoušova evangelia, jak to bude s tím Božím královstvím a proč by nás mělo i tak zajímat. My jsme dnes v zajetí všeho možného a na Boží království jako by už bylo pozdě. Jako by už nebylo ani tak důležité, máme se dobře a nic nám nechybí, tak jaké Boží království.

Jenže když se mě kolegyně z Jimramova zeptá, jak se vlastně mám, tak co jí na to mám říct. Nebo kolegyně z Velkého Meziříčí či kamarádka z Hradce Králové.

A jak se máte vy? Asi nedojdeme k zas tak rozdílným odpovědím. A ne, že bychom se měli nějak špatně, ale k ideálu to má daleko poměrně dost. A to ještě nevíme, koho si Pán Ježíš nakonec vezme.

A teď co s tím má co dělat Boží království a proč je tak důležité, co nastane, až opravdu přijde. Nejen že přijde jen pro někoho, ale jen někdo do něj bude i moci přijít, což je současně i ten největší problém. Jednou mi jeden kolega řekl, že jestli tam budou peníze, tak tam nejde. Ne, ty tam fakt nebudou, v Božím království totiž nebude vůbec nic, jen my a někteří naši známí a pár dalších lidí. Ale rozhodně tam bude Pán Ježíš.

Kolegyně z Jimramova se mě snaží přesvědčit, že to nelze takhle rozdělovat, svět tento a svět onen, ale že to po způsobu i starozákonního židovství lze hezky spojit a nikomu se nic nestane.

Jenže co pak i s tím Pánem Ježíšem? No nic, čekat, až přijde a spíš jde o to, do čeho přijde a co ho tu i potká. Nebo spíš, co ho tu i čeká. A podle toho se i on sám rozhodne, kdo bude přijat a kdo zanechán. Koho si vezme s sebou a koho tu nechá. Vezme si i nás? A proč by to měl vlastně dělat? No, pro naši záchranu přece, život na této zemi byl z Boží perspektivy neúnosný už za dnů Noe, natož teď, tak proč se netěšit na Boží království.

PÍSEŇ 360 My čekáme, 259 Navštiv nás